

Norge tilgode. Endvidere opnaaede Storbritannien Mestbegunstigelse for de fleste Positioner i den spanske Tarif. Til Gengæld forpligtede det sig til ikke at forhøje Tolden paa Vin, Spirituosa, Vinbærme, Rosiner, samt binde Toldfriheden for Jernmalm, Kork, Sydfrugter, forskellige Grøntsager m. m.

Efter Opsigelsen af den dansk-spanske Handelskonventionen af 1893, der ogsaa omfattede Island, førtes der mellem den danske Regering paa Islands Vegne og den spanske Regering Forhandlinger om en ny Traktat med Island. Som ufravigelig Betingelse for en saadan krævede man fra spansk Side Ophævelse af den islandske Forbudslov forsaavidt angaar Vine af indtil 21 pCt. Alkoholindhold. Under Hensyn til de betydelige økonomiske Interesser, der knytter sig til Islands Eksport af Fiskeriprodukter til Spanien ansaa den islandske Regering det for rettest at imødekomme det spanske Krav, forudsat at man derved kunde opnaa Mestbegunstigelse for den vigtigste Eksportartikel: Klippfisk. En Handels- og Skibsfartsdeklaration blev undertegnet den 23. Juni 1923, hvori det bestemtes, at spanske Varer skal nyde Mestbegunstigelse i Island, medens islandske Varer ved Indførslen til Spanien skal fortoldes efter den til enhver Tid gældende Minimaltarif. For islandsk Klippfisk indrømmes Mestbegunstigelse i Spanien paa Betingelse af, at spanske Vine af ikke over 21 pCt. undtages fra det islandske Indførselsforbud.

Allerede ved de heromtalte første 5 Handelsoverenskomster viste det sig, i hvilken Grad den nye spanske Handelspolitik førte til en forskellig Behandling af de forskellige Lande. Værst stillet var Lande, der som Tyskland og Finland var uden Overenskomst med Spanien og derfor blev behandlet efter Maksimaltarifen. Bedst stillet var de ovenomtalte Lande, der i Medfør af deres Overenskomster nød godt af Konventionaltarifen, hvis Sæts gennemgaaende laa 20, men i adskillige Tilfælde mere end 20 pCt. under Minimaltarifen. Midt imellem stod endelig Lande, som Holland, Sverige og Danmark, der i Henhold til deres midlertidige Handelsaftaler behandledes efter Minimaltarifen.

Den danske Regering var allerede ved Afsluttelsen af den midlertidige Overenskomst af 7. Januar 1922 paa det rene med, at den derved tilvejebragte Ordning kun var lidet betryggende, fordi den ikke udelukkede Muligheden af, at Spanien indrømmede Trødjeland gunstigere Betingelser, en Mulighed, der rykkede nærmere ved Ud-

stedelsen af den ovenomtalte Bergamin Lov. Regeringen anmodede derfor Traktatkommissionen om omgaaende at tage Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af et varigt traktatmæssigt Grundlag for Handels- og Skibsfartsforbindelsen mellem Danmark og Spanien op til Overvejelse og udarbejde det i saa Henseende nødvendige Traktatudkast. Desuden forsøgtes det allerede forinden den britisk-spanske Traktat traadte i Kraft (5. November 1922) at opnaa en midlertidig Ordning, hvorefter den i Traktaten indrømmede Toldnedsættelse for Klippfisk ogsaa skulde finde Anvendelse paa den færøske Fisk, indtil Traktatforhandlingerne mellem Danmark og Spanien kunde føres til Ende. Men Spanien vægrede sig ved at løse dette Spørgsmaal uafhængigt af Traktatforhandlingerne.

Det af Traktatkommissionen udarbejdede Forslag til en endelig Traktat blev tilstillet Gesandten i Madrid i December 1922 og overleveret den spanske Regering. Bortset fra de almindelige Bestemmelser vedrørende Handel og Skibsfart bestemte Forslaget, at spanske Varer skulde nyde Mestbegunstigelse her i Landet mod, at der for visse danske Varer opnaaedes Nedsættelser i de spanske Minimaltarifsætser, for visse andre Mestbegunstigelse samt for Restens Vedkommende Behandling efter Minimaltarifen.

Uden at komme nærmere ind paa Traktatforhandlingernes Forløb, skal man i det følgende fremhæve enkelte Omstændigheder, som i særlig Grad har besværliggjort Forhandlingerne, og derfor i Hovedsagen forklarer, hvorfor de først nu har fundet deres Afslutning. Hovedvanskeligheden ved at naa til Enighed har fra Forhandlingernes Begyndelse været Spørgsmaalet om den danske Vintold, hvis Nedsættelse man fra spansk Side gjorde til en Betingelse for Traktatens Afsluttelse. Under Hensyn til, at Toldafgifterne paa Vin udgør en integrerende Del af den samlede danske Spiritusbeskatning, maatte den danske Regering stille sig afvisende overfor dette Krav. Forhandlingerne udsattes i Juni 1923 grundet paa de spanske Forhandlers Bortrejse fra Madrid, og de om Efteraaret indtraadte politiske Begivenheder i Spanien bevirkede en længere Afbrydelse, idet den nye Regering (Direktorialregeringen) vilde underkaste Traktatpolitiken en fornyet Undersøgelse og ændre den bestaaende Traktatforhandlingskommission.

Under de i Maj 1924 genoptagne Forhandlinger fastholdt den spanske Rege-